

Forslag til folketingsbeslutning

om nedsættelse af vederlag for folkevalgte politikere m. v.

(10 pct.s nedsættelse af vederlag, afskaffelse af dobbeltlønninger, ophævelse af „lex Philip“ og af særpensionsfordele.)

Fremsat den 13. april 1977 af *Poulsgaard* (FP), *Erlendsson* (FP), *Glistrup* (FP), *Kjærulff-Schmidt* (FP) og *Voigt* (FP).

Folketinget opfordrer regeringen til

1) at fremsætte forslag til ændringer i folketingsvalgloven, loven om vederlag og pension m. v. for ministre og den kommunale styrelseslov, således at der sker en 10 pct.s nedsættelse af vederlagene til folketingsmedlemmer, ministre, kommunalbestyrelsesmedlemmer, borgmestre, kommunalbestyrelsernes næstformænd, skolekommissionsformænd og kommunale udvalgsformænd,

2) at fremsætte forslag om ændring af tjenestemandspensionsloven og at ændre de ved bekendtgørelse nr. 215 af 31. maj 1972 fastsatte bestemmelser om afholdelse af udgifter til tjenestens udførelse under tjenestemænds fravær som følge af varetagelse af ombud samt hverv som medlem af folketinget m. v., således at tjenestemænd m. v. ikke kan oppebære nogen del af de for deres stillinger fastsatte lønninger inkl. tillæg samtidig med, at de i henhold til valglovens kap. IX oppebærer vederlag for

deres hverv som folketingsmedlemmer, og således at den tid, de pågældende er medlemmer af folketinget, ikke i medfør af tjenestemandspensionsloven medregnes i lønancienniteten og i pensionsalderen,

3) at fremsætte forslag til ophævelse af § 2, stk. 3, i lov om vederlag og pension m. v. for ministre („lex Philip“), således at ministre, der ikke er medlemmer af folketinget, ikke fremtidig oppebærer et tillæg svarende til vederlaget for folketingsmedlemmer ved siden af ministerlønnen,

4) at fremsætte forslag om, at de nævnte folkevalgte ikke skal tilkomme anden skatteyderbetalt alderspension end den almindelige folkepension, og at de, der oppebærer skatteyderfinansierede særpensioner, ventepenge etc., fortaber retten hertil i den periode, hvori de virker som folketingsmedlemmer, og

5) at opheve administrative forskrifter om tjenestefrihed med løn på grund af politisk arbejde for offentligt ansatte.

Bemærkninger til forslaget.

ad 1.

Denne del af forslaget indebærer en 10 pct.s nedsættelse af vederlagene til ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre m. fl. Tilsvarende forslag har tidligere været fremsat den 20. februar 1975 som F. XII, se Folketingstidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 257, 2736 og 6362, tillæg A sp. 1201 samt tillæg B sp. 623.

En 10 pct.s lønnedgang vil virke psykologisk rigtigt. Det folketing, hvis skiftende flertal i 17 år har ført ødslepolitik, bør nu over for befolkningen vise sin vilje til at gå i spidsen med at spare på sig selv i disse for vort land så trange økonomiske tider.

Forslagsstillerne erindrer om, at indenrigsministeren pr. 1. april 1976 udsendte et cirkulære til kommunerne, hvorefter der åbnedes mulighed for at give

udvalgsformændene 50 pct.s lønfremgang. Virkningerne af denne stødende uretfærdighed fra august-forslagsregeringen reduceres lidt gennem forslaget.

ad 2.

Vedr. beslutningsforslaget er der også tale om en genfremsættelse. Tilsvarende forslag er tidligere 3 gange blevet behandlet af folketinget, jfr. „Fremskridt“ 22-1975 side 10. Senest skete det som forslag til folketingsbeslutning nr. XV af 22. oktober 1975, se Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 431, 2369 og 9450, tillæg A, sp. 1121 samt tillæg B, sp. 1089.

Da der skulle afgives betænkning om forslaget den 30. april 1976, var fremskridtspartiet ene om at indstille det til vedtagelse, men alle de andre partier fandt det dog fornødent at oplyse, at de gerne ville forhandle om justeringer. Så snart forslaget var nedstemt den 6. maj 1976, opfordrede fremskridtspartiet derfor — i brev af 7. s.m. — til, at justeringsdrøftelsen blev sat i gang.

Folketingets bureau indbød da også ved skrivelse af 4. juni 1976 til forhandling om revision af reglerne. Nu mere end 10 måneder senere må det imidlertid konstateres, at denne henvendelse er blevet syltet. Fremskridtspartiets eneste mulighed for at få gang i forhandlingerne er nærværende beslutningsforslag.

Valget den 15. februar 1977 ændrede lidt ved antallet i folketinget af offentligt ansatte og af ansatte i interesseorganisationerne. Men den gruppe udgør stadig procentvis en langt større del af folketingets medlemmer end af befolkningen. Grunden hertil er indlysende: de offentligt ansatte kan oppebære indtil 2/3 af deres løn, samtidig med at de er folketingsmedlemmer. Selv om de ikke viser sig på deres arbejdsplads, får de alligevel 1/3 af lønnen udbetalt, samtidig med at ancienniteten ruller. Og deres stillinger står parate den dag, de enten frivilligt eller ufrivilligt forlader folketinget. Modsat må arbejdsmanden ud at søge nyt arbejde — eller er det en selvstændig næringsdrivende likvidere sit firma eller ansætte lønnet medhjælp, mens vedkommende er medlem af folketinget.

Ændres den skæve fordeling i folketinget ikke forinden, vil den i dette århundrede føre til, at der bliver inddrevet et billionbeløb i skat ud over, hvad rimeligt er, med kæmpeskader til følge i form af massearbejdsløshed og mammutvalutaunderskud, som fører Danmark ud i bankerotzonen. Bl. a. fordi statens finanser er så anstrengte, bør lighed ikke tilvebringes ved at bedre kårene for folketingsmedlemmer, der ikke er offentligt ansatte, jfr. nærmere „Fremskridt“ 11-1976 side 40. Derfor henstilles det at bakke nærværende forslag op — også selv om det vil støde mod personlige særinteresser hos mange af medlemmerne.

Det er åbenbart, at der også i mangfoldige benordninger foregår et honorargriseri for skatteydernes penge. Bekæmpelse heraf må foregå jævnsides med behandlingen og vedtagelsen af nærværende forslag.

ad 3.

Denne del af forslaget er et led i kampen mod den uskik, det er at give løn for arbejde, der ikke udføres. Det må være meningen, at det kun er de personer, vælgerne har stemt på, der oppebærer vederlag som folketingsmedlemmer.

Hidtil var virkningen den, at den minister, som ikke er folketingsmedlem, ud over sine 16.095,48 kr. i ministerløn tillige fik udbetalt folketingsgagens grundbeløb, nemlig 10.742,63 kr., hvilket beløb så yderligere steg, da der pr. 1. april 1977 blev reguleret med dyrtidsportioner m. v.

ad 4.

Her er tale om et trin på vejen til at indføre en solidarisk ensartet og forbedret folkepension.

ad 5.

Denne del af forslaget tager især sigte på at få ophævet cirkulæret om, at offentligt ansatte fuldt ud kan bevare deres løn samtidig med, at de i indtil 30 dage om året deltager i kommunalpolitisk arbejde, således af de for den samme tid får både honorar — diæter, hedder det teknisk — for det politiske arbejde og løn for det skatteyderbetalte arbejde, de ikke udfører.